

Az alkalmak embere

Nehémiás 1; Nehémiás 2 {PK 628}

Nehémiás, a héber foglyok egyike, befolyásos és megtisztelő helyet foglalt el a perzsa királyi udvarban. Pohárnokként szabad bejárása volt a királyhoz. Állásánál fogva, valamint képességei és megbízhatósága eredményeként az uralkodó barátja és tanácsadója lett. A király kegyének élvezője azonban – jóllehet fény és ragyogás vette körül – nem feledkezett el Istenről, sem népéről. Szívében a legmélyebb érdeklődéssel fordult Jeruzsálem felé. Reménysége és öröme e város jólétéhez fűződött. Nehémiás által akart Isten áldást hinteni népére atyáik földjén. A perzsa udvarban való tartózkodás készítette fel arra a munkára, amelyre Isten elhívta.

{PK 628.1}

A zsidó hazafi Júdából érkező hírvivőktől megtudta, hogy Jeruzsálemre, a kiválasztott városra a próba napjai köszöntöttek. A hazatért foglyokat megpróbáltatás és gyalázat érte. A templom és részben a város is újjáépült, de a helyreállítás munkáját akadályozzák, a templomi szolgálatokat zavarják, és a népet nyugtalanítja, hogy a város fala jórészt még mindig romokban hever. {PK 628.2}

A bánattól lesújtott Nehémiás nem tudott sem enni, sem inni. „...sírtam és gyászoltam, böjtöltem...” – mondta. Fájdalmában a mennyei Segítőhöz fordult. „...imádkoztam – folytatta – a menny Istene előtt.” Őszintén megvallotta a maga és népe bűneit. Esedezett, hogy Isten védje meg Izráel ügyét, adja vissza bátorságukat és erejüket; segítse őket Júda puszta helyeinek felépítésében! {PK 629.1}

Imádkozás közben Nehémiás felbátorodott és hite megerősödött. Ajka megtelt szent érvekkel. Hivatkozott arra, hogy gyalázkodásokat fognak Istenre szórni, ha népe, amely most visszatért hozzá, gyenge és elnyomott marad. Kérte az Urat, hogy teljesítse ígését: „...ha megtértek hozzám, megtartjátok parancsolataimat, és teljesítitek azokat: még ha az ég szélén lennének is azok, akiket eltaszítottam közületek, onnan is összegyűjtöm és elviszem őket arra a helyre, amelyet kiválasztottam, hogy ott legyen nevemnek lakóhelye.” Lásd: 5Móz 4:29–31! Az ígérést Isten Mózes által küldte Izráelnek, mielőtt Kánaánba léptek. Az ígélet századokon át változatlan maradt. Isten népe most bűnbánattal és hittel visszatért Urához. A mennyei ígélet valóra válik. {PK 629.2}

Nehémiás sokszor öntötte ki szívét népe sorsa miatt. Most, imádkozás közben, szent elhatározás formálódott lelkében. Eltökélte, hogy ha megkapja a király jóváhagyását, valamint a szükséges támogatást eszközök és anyagok beszerzésére, vállalja a falak újjáépítését és Izráel nemzeti erejének helyreállítását. Kérte az Urat, indítsa a királyt jóindulatra iránta, hogy terve megvalósulhasson. „Adj ma sikert szolgáltnak – esedezett –, és add, hogy legyen hozzá irtalmas az az ember!” {PK 629.3}

Nehémiás négy hónapig várt a kedvező alkalomra, amikor feltárhatta kérését a királynak. Eközben – jóllehet szívét nehezítette a fájdalom – megpróbált jókedvű lenni a király jelenlétében. Azokban a fényűző és ragyogó termekben mindenkinek vidámságot és jókedvet kellett mutatnia. Fájdalom nem vethetett árnyat a királyi felség személyzetének arcára. De amikor Nehémiás visszavonult, és senki sem látta, sokat imádkozott, sokszor tett bűnvallomást és sok könnyet hullatott, aminek csak Isten és az angyalok voltak tanúi. {PK 630.1}

A hazafi végül nem tudta már titkolni, hogy valami nyomja szívét. Az álmatlan éjszakák és gonddal telt nappalok nyoma ott volt az arcán. A maga biztonságát féltő király, aki megszokta az arcokból olvasást és az álarc mögé nézést, észrevette, hogy pohárnokát valami titkos bánat emészti. „Miért szomorú az arcod? – kérdezte. Hiszen nem vagy beteg! Nem lehet ez más, csak a szív szomorúsága!” {PK 630.2}

A kérdés nyugtalansággal töltötte el Nehémiást. Vajon nem lesz-e mérges a király, ha meghallja, hogy mialatt udvarnokai neki szolgál, gondolatai messze – lesújtott népénél – járnak? Nem játszotta-e el életét ezzel a sértéssel? Vajon felborítja-e ez dédelgetett tervét – Jeruzsálem erőssége helyreállítását? „Ekkor én nagyon megijedtem” – írja. Remegő ajakkal és könnyes szemmel árulta el, hogy miért szomorú. „Örökké éljen a király! – válaszolta. Hogyne volna szomorú az arcom, hiszen az a város, ahol őseim sírja van, rommá lett, és kapuit tűz emésztette meg!” {PK 630.3}

Amikor a király meghallotta, milyen állapotban van Jeruzsálem, előítélet nélkül részvétet érzett. A következő kérdés megadta Nehémiásnak a régóta várt lehetőséget: „Mit kívánsz tehát?” Isten embere nem mert válaszolni addig, amíg nem kért eligazítást attól, aki Artaxerxes felett áll. Szent megbízatást kellett teljesítenie, amelyhez segítséget a királytól várt. Tudta, hogy sok múlik azon, hogy hogyan tárja az ügyet a király elé, hogy megkapja jóváhagyását és támogatását. „Én pedig imádkoztam a menny Istenéhez” – mondta. Nehémiás ebben a rövid imában a királyok Királyához emelkedett, és megnyerte a maga ügyének azt a hatalmat, amely úgy tudja alakítani az emberek szívét, mint a folyók vize a medrüket. {PK 631.1}

A szükség idején mondott nehémiási ima menedék, amit a hívő ember igénybe vehet olyan helyzetekben, amikor más formájú imára nincs lehetőség. A kavargó élet nehézségeivel küzdők és már-már csatát veszők a kuszaságok útvesztőjében felküldhetnek egy-egy fohászt mennyei eligazításért. A tenger és a szárazföld utasa nagy veszélyben így bízhatja rá magát a Menny oltalmára. A hirtelen nehézségben vagy veszélyben a szív segítségért kiálthat hozzá, aki megígérte, hogy hűséges, hívő gyermekei segítségére siet bármikor hívják. Minden helyzetben és körülményben a fájdalomtól és gondtól lesújtott vagy heves kísértéstől megtámadott lélek biztonságot, támaszt és segítséget találhat a szövetségét megtartó Isten kimeríthetetlen szeretetében és erejében. {PK 631.2}

Amikor Nehémiás felfohászkozott rövid imában a királyok Királyához, bátorságot merített, s elmondta kívánságát Artaxerxesnek: szeretné, ha egy időre felmentené udvari kötelezettségei alól. Majd arra kérte a királyt, adjon felhatalmazást, hogy Jeruzsálem puszta helyeit felépíthessék és újra erős, védett várossá tehessék. Nagyon fontos dolgok múltak a zsidó nép számára ettől a kéréstől. „A király megadta ezt nekem – mondta Nehémiás – Istenemnek hozzám való jóakarata folytán.” {PK 632.1}

Miután Nehémiás megkapta a kért segítséget, körültekintően és megfontoltan nekifogott, hogy megtegye a szükséges intézkedéseket a vállalkozás sikerének biztosítására. Mindenre volt gondja. Szándékát még saját honfitársainak sem árulta el. Tudta, hogy sokan örülnének sikerének, de félt, hogy egyesek meggondolatlanságból felkeltik ellenségeik féltékenységét és kudarcba fullad a vállalkozás. {PK 633.1}

A király olyan kedvezően fogadta kérését, hogy Nehémiás felbátorodott további segítség kérésére. Katonai kíséretet kért és kapott, hogy küldetésének méltóságot és tekintélyt szerezzen, és az útra védelmet biztosítson. Leveleket kapott a királytól az Eufráteszen túli tartományok kormányzóihoz, akiknek a területén át kell haladnia Júdeába vezető útján. A Libánon hegységben levő királyi erdő őrének is vitt levelet, amelyben utasította a király, hogy lássa el Nehémiást a szükséges faanyaggal. És hogy senki se panaszolhassa be hatásköri túllépésért, Nehémiásnak arra is gondja volt, hogy félreérthetetlenül meghatároztassa megbízatását és kiváltságait. {PK 633.2}

E bölcs előrelátás és határozott cselekvés szolgáljon tanulsággul minden kereszténynek. Isten gyermekeinek nemcsak hinni és imádkozni kell, hanem szorgalmas és körültekintő gondnal cselekedni is. Sok nehézséggel találkozunk, és mivel úgy gondolják, hogy az óvatosságnak és a szorgalmas munkának nincs sok köze a valláshoz, sokszor akadályozzák a Gondviselés értük végzett munkáját. Nehémiás nem gondolta, hogy mindent megtett akkor, amikor az Úr előtt sírt és imádkozott. Esedezését szent igyekezettel párosította, és imával kísért komoly erőfeszítést tett vállalkozása sikeréért. A gondos megfontolás és a jól átgondolt terv ma is éppoly nélkülözhetetlen a szent vállalkozások megvalósításához, mint a jeruzsálemi falak újjáépítésének idejében. {PK 633.3}

Nehémiás nem épített bizonytalanra. A hiányzó eszközöket azoktól kérte, akiknek lehetőségük volt, hogy adjanak. Az Úr az igazság ügye érdekében ma is kész indítani azok szívét, akiknél javai vannak. Az érte munkálkodók vegyék igénybe az Ő készítésére nyújtott segítséget. Ezek az adományok utat nyithatnak, mely által az igazság sok tudatlan országba eljut. Lehet, hogy az ajándékozó nem hisz Krisztusban és nem ismeri Igéjét, de emiatt adományait nem szabad visszautasítani. {PK 634.1}